

Claus. D. 5. Okt. 1939.

Kære Martinus!

Tusind Tak for Jeres Brev, som har glædet os meget. I Lertelds. Med er vi glade for Tanken om, at vi muligvis kan gaa Erik Larssons Brevs Navne engang imellem. Det vil blive en stor Hjælp og Støtte for os, som kommer sammen og drøfter disse store Problemer, som vi i Virkeligheden er altfor små til at diskutere. Ofte har jeg følt den st. Modstrøming til Rædighed og Tolerance vædt frem herhøved, og ofte har Sammenkomsterne været præget af det modsatte som Hen: sigten skulde være fra Problemernes Ophav, det være sig Antroposofi el. Livs Bog. Min Rædighed har drejet mig til at tage det der. Videre derimod hender man bedre fra Tildene selv.

Når jeg har udtalt mig om, at jeg aldrig vil beslutte mig nogen Grupper, Forening el. lignende gælder det selvfølgelig ikke i disse Tilfælde, hvor en Plan er foretaget af Jern, og hvor man kan være til Hjælp og Støtte for andre Mennesker, og hvor man vilige maa gaa ud fra, at de Mennesker der slutter sig her til er saa højtvirkende at Misundelse, Jalousi og Egoisme vil være udelukket, vi har jo nu indenfor Antroposofi rige Erfaringer i den Retning. - Selvom vi foreløbig maa se Kim kan blive de samme 7 Mennesker, som de sidst var sammen med Her Klaus vil nok den Udgift, saa maa se kan vi blive flere, efter at de har holdt offentlige Foredrag her i Byen. Lad os haabe, at der efterhaanden vil blive mange interesserede og tolerante.

Nu tørke vi da en Antroposof (Asbjørn) indrømme, at Antropo-
sofi ikke var det eneste saliggørende. Antroposofi var kun en Vej
og ikke et Mål. Det kunde ikke betones stærkt nok, men var
blevet misforstået ogsaa her i Odense. - En Erkendelse om, at
Misforståelsen skyldtes Læseren selv, men Antroposofi er jo ogsaa
en Erkendelsesvej. Gudskelev for hver en Antroposof, det selv vi
vandre den Vej. - Efter at Kristus brød Vejen, blev den Udgang
for os Alle. - Ja selvfølgelig, hvis kun En eller to havde
Paktet paa Vejen, Sandheden og Livet, var der jo ingen Mening
i Tivødselen. Saa om Vejene end snor sig rundt, om der
end er mange og skarpe Sten at vandre over, og om end
Baaden lidt støder paa Grund, saa vil Hindringerne nok
kunne overvindes ogsaa for os, og de tungeste Sten blive vædet
fra Graven, saa ogsaa vi kan se Gud, hvad gør det saa,
om end Trosset var tungt at bære.

Se vil altid have Venner ogsaa her i Odense. Martinus,
Tak fordi du vil lække Vejen for os, saa er den end borte-færd,
saa er Kærlighed og Tolerance dog de stærkeste Realiteter,
ved at berygte Lige vilde man lade sig bruge som en Jule-
og ikke som en Kristus, saa takket være de vise Guder
der vidindigt har ført os ad Vei, hvor vi selv har vaudet
i Mørke, er det jo saare godt. -

Kære Erik Larsson, Maake paa smaltst Genvej; Tak for de
smukke Bøger jeg har faaet gennem Fik. Gregersen. Lad ikke Feres Pro-
diktion ligge i Feres Skrivebords-Rulle, naar du kan glæde os med at læse det.
Med Gnostik om at Feres Missionær Kærlig Fisen til Dem begge.
her i Odense, man blive modtaget og saa den Hvide Fier.
Anerkendelse den fortjener, være De hilset af os